

Kolmapäev, 10. märts 2010

Finantstehingute maksustamine

P7_TA(2010)0056

Euroopa Parlamendi 10. märtsi 2010. aasta resolutsioon finantstehingute maksude juurutamise kohta

(2010/C 349 E/08)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi 24. aprilli 2009. aasta resolutsiooni 2. aprillil 2009. aastal Londonis toimunud G20 tippkohtumise kohta ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse 24. ja 25. septembril 2009. aastal Pittsburghis toimunud G20 tippkohtumisele järgnenud riigi-ja valitsusjuhtide avaldust;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi 8. oktoobri 2009. aasta resolutsiooni 24. ja 25. septembril 2009 Pittsburghis toimunud G20 tippkohtumise kohta ⁽²⁾;
 - võttes arvesse 7. novembril 2009 St Andrews'is toimunud G20 rahandusministrite ja keskpankade juhtide kohtumise kommünikeed;
 - võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 10.–11. detsembri 2009. aasta kohtumise järeldusi ja eriti järelduste lõiget 15;
 - võttes arvesse komisjoni presidendi Barroso 15. detsembri 2009. aasta avaldust Euroopa Parlamendis;
 - võttes arvesse Rootsi rahandusministri 18. jaanuari 2010. aasta kirja nõukogu eesistujale stabiilsustasu kehtestamise kohta liikmesriikides;
 - võttes arvesse nõukogu 12. veebruari 2008. aasta direktiivi 2008/7/EÜ kapitali suurendamise kaudse maksustamise kohta ⁽³⁾;
 - võttes arvesse komisjoni ettepanekut võtta vastu direktiiv, millega muudetakse kindlustus- ja finantsteenuste käsitlemist direktiivis 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (KOM(2007)0747);
 - võttes arvesse 24. veebruari 2010. aasta küsimust komisjonile finantstehingute maksude juurutamise kohta (O-0025/2010 – B7-0019/2010);
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5 ja artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et parlament väljendas heameelt pärast 2009. aasta septembris toimunud Pittsburghi tippkohtumist G20 tasandil algatatud uurimistöo üle eesmärgiga töötada välja finantstehingute maksustamise rahvusvaheline raamistik;
- B. arvestades, et parlament nõudis kiiret edasiminekut, et tagada finantssektori õiglane panus majanduse elavdamisse ja arengusse, kuna finantskriisiga seotud suured kulud ning kriisi tagajärjed on reaalmajanduse, maksumaksjate, tarbijate, avalike teenuste sektori ja kogu ühiskonna kanda;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2009)0330.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2009)0028.

⁽³⁾ ELT L 46, 21.2.2008, lk 11.

Kolmapäev, 10. märts 2010

- C. arvestades, et Euroopa Ülemkogu on rõhutanud, kuivõrd tähtis on uuendada finantsasutuste ja nende poolt teenindatava ühiskonna vahelist majanduslikku ja ühiskondlikku kokkulepet ning tagada üldsusele kasu headel aegadel ja kaitsta teda riskide eest; arvestades, et Euroopa Ülemkogu on sellega seoses innustanud Rahvusvahelist Valuutafondi kaaluma läbivaatamise käigus kõiki võimalusi, sealhulgas üldist finantstehingute maksu; arvestades, et sellega seoses on Euroopa Ülemkogu kutsunud ka nõukogu ja komisjoni üles määrama kindlaks peamised põhimõtted, mida uus ülemaailmne korraldus peaks järgima;
- D. arvestades, et mitu liikmesriiki on nõudnud finantstehingute maksu kehtestamist;
- E. arvestades, et uued õigusloomealgatused, näiteks maksuparadiiside vastased meetmed, bilansivälise kõrvalteede kasutamise võimaluse kaotamine, börsil kauplemise nõuded ja tehingute keskhoidlate kasutamine tuletisinstrumentide registreerimiseks on selgelt muutnud poliitiliste meetmete keskkonda selles valdkonnas;
- F. arvestades, et komisjon töötab majandus- ja rahanduskomisjoni ning maksunduse eest vastutava voliniku 6. oktoobril 2009 toimunud kohtumisel tõstatatud küsimuste alusel praegu välja „uuendusliku rahastamise“ ideid ülemaailmsete probleemide raamistikus, mis hõlmab ka finantstehingute maksustamist, et esitada ettepanekud asjakohasel ajal, mida president Barroso oma 15. detsembri 2009. aasta avalduses parlamendile kinnitas;
- G. arvestades, et Rahvusvaheline Valuutafond uurib praegu avalikku arvamust finantssektori maksustamise küsimuses osana Pittsburghis 24.–25. septembrini 2009 toimunud G20 tippkohtumisel tehtud taotlusest;
- H. arvestades, et finantstehingutelt võetavad maksud ja lõivud on liikmesriikides erineval kujul olemas; arvestades, et need riiklikud maksud ja lõivud hõlmavad tavaliselt vaid valitud varadega tehtavaid tehinguid; arvestades, et Belgia ja Prantsusmaa on võtnud vastu õigusaktid valuutatehingute maksu kohta riiklikul tasandil, aga ei rakenda neid enne nende jõustumist ELi tasandil;
- I. arvestades, et erinevalt muudest maksustamise vormidest põhjustab kapitali suurendamise kaudne maksustamine, nt kapitalimaks, väärtpaberite tempelmaks ja ümberkorraldustegevusega seotud maks, diskrimineerimist, topeltmaksustamist ja ebakõlasid, mis segavad kapitali vaba liikumist;
- J. arvestades, et finantstehingute maht on viimasel aastakümnel kaubavahetuse ja teenuskaubandusega võrreldes väga ulatuslikult ning kiirelt kasvanud, mis on muu hulgas seletatav kiiresti kasvava tuletisinstrumentide turuga;
- K. arvestades, et G20 riikide juhtidel on kollektiivne vastutus kriisi sotsiaalse mõju leevendamise eest nii liikmesriikides kui arenguriikides, mida kriisi kaudsed mõjud on rängalt tabanud; arvestades, et finantstehingute maks aitaks katta kriisi tekitatud kulusid,
1. on seisukohal, et Euroopa Liit peaks jõudma G20 kohtumiste rahvusvahelises raamistikus ühisele seisukohale võimaluste suhtes, mille abil finantssektor peaks aitama õiglaselt ja olulisel määral hüvitada koormust, mille ta on põhjustanud reaalmajandusele, või seda koormust, mis seondub valitsuse sekkumisega, et pangandussüsteemi stabiliseerida; on seisukohal, et EL peaks G20 tööga paralleelselt ja sidusalt töötama välja oma strateegia võimalikke tegevusvariante silmas pidades;
 2. on objektiivsele analüüsile põhineva sidusa ELi seisukoha saavutamist silmas pidades arvamusel, et komisjon peaks piisavalt enneaegselt enne järgmist G20 tippkohtumist koostama ülemaailmse finantstehingute maksu mõjuhinnangu, uurides nii selle eeliseid kui puudusi;

Kolmapäev, 10. märts 2010

3. nõuab komisjonilt, et ta kaaluks oma hinnangus tähelepanelikult järgmisi asjaolusid:
 - a) varasemaid kogemusi finantstehingute maksustamisel, eelkõige seoses püüetega maksudest kõrvale hoida ja kapitali või teenuseosutamise alternatiivsetesse asukohtadesse viimisega, samuti selliste maksude mõju üksikinvestoritele ja VKE-dele;
 - b) finantstehingute maksude ainult ELis kehtestamise eeliseid ja puudusi, võrreldes seda maksustamise kehtestamisega ülemaailmsel tasandil ja senise olukorraga;
 - c) võimalust saada suuri tulusid muude maksutulu allikatega võrreldes, maksukogumise kulusid ja tulude jagamist riikide vahel;
 - d) asjaolu, et ülemaailmsel või Euroopa tasandil finantstehingute maksust laekuva võimaliku tulu hindamisel tuleks arvestada erinevaid maksu kavandamise võimalusi, kvantifitseerides tehingukulude suurenemise kõigil asjaomastel turgudel (tehingud korraldatud börsidel ja börsivälised tehingud) ning ettevõtetevahelistes (B2B) ja ettevõtete ning tarbijate (B2C) vahelistes tehingutes;
 - e) asjaolu, et hindamisel tuleks arvestada ka eri võimaluste võimet mõjutada nii hinnataset kui stabiilsust lühiajaliselt ja pikaajaliselt, samuti finantstehinguid ning likviidsust;
 - f) kuidas tuleks finantstehingute maksu kavandada, et leevendada kapitali suurendamise suhtes kohaldatavate kaudsete maksudega tavaliselt kaasnevaid negatiivseid kõrvalmõjusid;
 - g) millisel määral aitaks finantstehingute maks kaasa finantsturgude stabiliseerimisele liiga lühiajalise kauplemise ja spekulatsioonide ning läbipaistvuse mõjutamise kaudu;
 - h) kas finantstehingute maks suudaks teatud liiki nn ebasoovitavaid tehinguid sihikule võttes hoida tulevikus ära finantskriisi; selle peaks määratlema komisjon;
4. rõhutab, et kõikide lahenduste puhul on oluline vältida ELi konkurentsivõime vähendamist või reaalmajandusele ning ühiskonnale kasulike jätkusuutlike investeeringute, innovatsiooni ja majanduskasvu kahjustamist;
5. rõhutab, et oluline on arvestada seda, et pangandussektor peab looma tugeva kapitalibaasi, et tagada pangandussüsteemi võime rahastada reaalmajanduse investeeringuid, ka tuleb hoiduda liigsest riskist;
6. palub komisjonil ja nõukogul hinnata, mil määral finantstehingute maksustamise eri võimalused võivad anda tulu ELi eelarvesse;
7. palub komisjonil ja nõukogul hinnata, mil määral võiks praegu kaalumisel olevaid alternatiive kasutada ka uuenduslike finantsmehhanismidena, millega toetada kliimamuutusega kohanemist ja selle mõju leevendamist arenguriikides ning rahastada arengukoostööd;
8. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Euroopa Keskpankale ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.